

Toto rozhodnutí nabylo právní moci: 11.5.2006

výrok: _____ dne: _____

výrok: _____ dne: _____

a je vykonatelné dnem 11.5.2006

Č.j. 30 Cm 101/2005-50

V Praze
dne 27.4.2021

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr.Radimem Novotným v právní věci žalobce: IV NOVA, a.s., se sídlem Vodičkova 1277/19, 110 00 Praha 1, IČ: 26906651 právně zastoupeného Mgr. Davidem Metelkou, advokátem, se sídlem ul.28.října 875/275, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory proti žalovanému č.1: VEMEX s.r.o., se sídlem Na Zátorce 43, 160 00 Praha 6, IČ: 26448831 právně zastoupenému JUDr.Zuzanou Svrčkovou, advokátkou, se sídlem Liliová 18, 110 00 Praha 1 a žalovanému č.2: Vladimír E [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], Ruská federace, v České republice bytem [REDACTED]

o námitkách žalovaného č.1 proti směnečnému platebnímu rozkazu č.j. 30 Sm 192/2005-9

t a k t o :

I. Směnečný platební rozkaz č.j. 30 Sm 192/2005-9 ze dne 29.července 2005 se ponechává ve vztahu k žalovanému

č.1 v platnosti.

II. Žalovaný č.1 je povinen žalobci zaplatit Kč 15.443,80 na náhradu nákladů řízení o námitkách k rukám právního zástupce žalobce a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal na žalovaných zaplacení směnečné pohledávky ve výši Kč 2.577.718,85 s příslušenstvím a odměnou s odkazem na směnku vlastní vystavenou žalovaným č.1 dne 4.července 2002. Proti vydanému platebnímu rozkazu č.j. 30 Sm 192/2005-9 ze dne 29.července 2005 podal žalovaný č.1 námitky, ve kterých uvedl, že závazek z kontokorentního úvěru byl zajištěn dvěma blankosměnkami s tím, že první pod písmenem "A" zajišťovala jistinu úvěru a příslušenství s chybějícími údaji o výši směnečného penízu a termínu splatnosti s tím, že směneční peníz bude tvořen součtem nesplaceného zůstatku úvěru a příslušenství ke dni splatnosti směny "A" a termín splatnosti bude 10.dnem po dni "konečné splatnosti úvěru". Pokud by nedošlo k zaplacení směny "A" v termínu splatnosti, došlo by k využití směny "B". Žalovaný č.1 dále uvedl, že žalovaný č.2 dne 20.5.2003 postoupil svou pohledávku za Union bankou, a.s. žalovanému č.1 a ten jí dne 21.5.2003 jednostranně započtl oproti směnečnému závazku s tím, že veškeré doklady týkající se jednostranného zápočtu byly předány Union bance, a.s. dne 23.5.2003. V důsledku výše uvedeného kauzální vztah zajištěný předmětnou směnkou zanikl započtením.

Žalobce ve svém vyjádření ze dne 29.9.2005 uvedl, že s odkazem na ust. § 17 zákona směnečného a šekového nemůže žalovaný ze směny činit majiteli námitky, které se zakládají na jeho vlastních vztazích k dřívějším majitelům směny, kterým v daném případě byla Union banka, a.s. Termín splatnosti byl vyplněn zcela v souladu s dohodou o vyplňovacím prohlášení. V případě nesplacení kontokorentu poskytla banka "klasický úvěr", který v daném případě byl splatný 5.pracovní den po jeho poskytnutí, t.j. 8.7.2003. Směnka se proto stala splatnou 10.den po "konečné splatnosti úvěru", t.j. 18.7.2003. Ve vztahu k námitce zániku kauzálního vztahu žalobce uvedl, že k jednostrannému zápočtu nemohlo dojít, neboť žalovaný č.1 měl v úmyslu započíst jeho splatnou pohledávku proti nesplacené pohledávce banky, což je v rozporu s ust. §§ 358, 359

Obch.z. V daném případě došlo pouze k částečnému zápočtu a to v rozsahu Kč 26.577,85.

V rámci důkazního řízení bylo soudem ze směnky vlastní zjištěno, že žalovaný č.1 vystavil dne 4.července 2002 směnku vlastní na řad Union banky, a.s. na částku Kč 2.577.718,85 splatnou dne 18.července 2003 s tím, že žalovaný č.2 převzal směnečné rukojemství. Směnka byla dne 20.7.2004 rubopisem převedena správcem konkursní podstaty úpadce Union banka, a.s. v likvidaci na společnost J&T BANKA, a.s. a ta ji následně převedla na žalobce.

Smlouvou o kontokorentním úvěru reg.č.330/TÚ/114/02 ze dne 4.července 2002 se Union banka, a.s. zavázala poskytnout žalovanému č.1 kontokorentní úvěr ve výši Kč 2.500.000,- se lhůtou splatnosti nejpozději do 30.6.2003. V případě, že k datu splatnosti kontokorentního úvěru nebude na účtě dostatek finančních prostředků, požádal žalovaný v takovém případě o poskytnutí úvěru, který bude poskytnut první pracovní den po dni splatnosti kontokorentního úvěru ve výši debetního zůstatku se splatností pátého pracovního dne ode dne poskytnutí úvěru.

V čl.V/1 písm.b) smlouvy strany dohodly, že závazek dlužníka bude zajištěn dvěma blankosměnkami vystavenými na řad Union banky, a.s. s tím, že blankosměnka "A" zajišťuje sumu jistiny úvěru a její příslušenství. Termín splatnosti směnky "A" bude 10.den po dni "konečné splatnosti úvěru" a směnečný peněz bude tvořen součtem nesplaceného zůstatku úvěru a příslušenství ke dni splatnosti směnky "A".

Smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 20.5.2003 žalovaný č.2 postoupil na žalovaného č.1 pohledávku ve výši 101.303,20 USD za Union bankou, a.s. z titulu pohledávky ze smlouvy o vkladovém účtu reg.č. 330/02/0740 ze dne 3.7.2002 s tím, že předmětná pohledávka se stala splatnou dne 16.5.2003. Dopisem ze dne 21.5.2003 oznámil žalovaný č.2 Union bance, a.s., že postoupil výše uvedenou pohledávku 101.303,20 USD na žalovaného č.1 s tím, že oznámení bylo bance doručeno dne 23.5.2003. Dopisem ze dne 21.5.2003 doručeným Union bance, a.s. dne 23.5.2003 bylo oznámeno jednostranné započtení pohledávky žalovaného č.1 ve výši 101.303,20 USD oproti pohledávce banky ve výši Kč 2.526.577,85 z kontokorentního úvěru dle smlouvy reg.č. 330/TÚ/114/02. Dopisem ze dne 20.listopadu 2003 správce konkursní podstaty úpadce Union banky, a.s. v likvidaci vyzval žalovaného č.1 ke splacení závazku ve výši Kč 2.804.148,67 z kontokorentní smlouvy reg.č. 330/TÚ/114/02.

Z výpisu z obchodního rejstříku Union banky, a.s. v likvidaci soud zjistil, že usnesením Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 33 K 10/2003 ze dne 29.května 2003 byl na majetek společnosti Union banka, a.s. v likvidaci prohlášen konkurs.

Na základě výsledků provedeného dokazování dospěl soud k následujícím právním závěrům :

Je třeba konstatovat, že žalobce uplatnil svůj nárok z platné směnky vlastní, která obsahuje veškeré zákonné náležitosti uvedené v čl.I § 75 zák.č. 191/1950 Sb. s tím, že směnka byla převedena rubopisem po její splatnosti na společnost J&T BANKA, a.s. a poté na žalobce. Samotná existence směnky je sama o sobě jediným a zcela dostatečným důvodem pro placení a to s ohledem na abstraktnost směnečných závazků a povahu směnky jako cenného papíru, jež může měnit své majitele bez toho, že by následný oprávněný držitel směnky musel znát okolnosti, za kterých byla vystavena. I když majitel směnky vzhledem k doložce "bez protestu" byl zbaven povinnosti směnku protestovat, mají rubopisy na směnce po uplynutí lhůty k protestu pro neplacení účinky pouhého postoupení pohledávky. S ohledem na ust. § 20 zák.č. 191/1950 Sb. budou účinky indosace směnky stejné jako při smluvním převodu směnky (§ 524 a násl. Obč.z.). Z výše uvedeného vyplývá, že další majitel směnky vstoupí do práv a povinností předchozího majitele a směnečnému dlužníkovi zůstanou zachovány všechny námitky, které měl proti předchozímu majiteli směnky (§ 529 odst.1 Obč.z.).

K námitce týkající vyplnění data splatnosti a směnečné sumy třeba uvést, že z obsahu této námitky není zřejmé, co konkrétně žalovaný č.1 zpochybňuje, neboť odkazuje na způsob vyplnění blankosměnky uvedený v dohodě stran ze dne 4.7.2002. Ve vztahu k vyplnění data splatnosti je třeba uvést, že strany v čl.II/1 smlouvy o kontokorentu reg.č. 330/TÚ/114/02 dohodly poskytnutí úvěru první pracovní den (t.j. 1.7.2003) po dni splatnosti kontokorentního úvěru se splatností (čl.II/4) 5.pracovní den ode dne poskytnutí úvěru, kterým bylo pondělí 8.7.2003. Termín splatnosti na směnce "A" byl v čl.V/1/b dohodnut 10.dnem po "konečné splatnosti úvěru", kterým bylo datum 18.7.2003. Toto datum také bylo majitelem vyplněno na předmětné blankosměnce. Ohledně výše směnečné sumy je třeba ve shodě s tvrzením žalovaného č.1 uvést, že tento měl být tvořen součtem nesplaceného zůstatku úvěru a příslušenství ke dni splatnosti směnky "A" (viz čl.V/1/b dohody). Výše směnečného penízu vyplněná na blankosměnce však nebyla žalovaným č.1 zpochybněna. Skutečnost, že žalovaný č.1 si byl k datu 21.5.2003 vědom existence dluhu z kontokorentního úvěru ostatně vyplývá i z jednostranného zápočtu ze dne 21.5.2003.

K tvrzenému zániku pohledávek smluvních stran s odkazem na námitky žalovaného č.1 třeba uvést, že ve shodě s § 358, věta první Obch.z. jsou k započtení způsobilé pohledávky, které lze uplatnit u soudu. Dle § 359 Obch.z. proti pohledávce splatné nelze započíst pohledávku nesplatnou, ledaže jde o pohledávku vůči dlužníkovi, který

není schopen plnit své peněžité závazky. Je nesporné, že v daném případě žalovaný č.1 nabyl proti Union bance, a.s. v likvidaci pohledávku ve výši 101.303,20 USD, jež se stala splatnou dne 16.5.2003. Tuto pohledávku pak dopisem ze dne 21.5.2003 započítal oproti pohledávce banky z úvěru o kontokorentu ve výši Kč 2.526.577,85. Z čl.II/1 smlouvy o kontokorentu vyplývá, že splácení kontokorentního úvěru se provádí průběžně z kreditních úhrad ve prospěch účtu klienta s tím, že splacením se rozumí dosažení nulového zůstatku na běžném účtu a splacení úroků nejpozději dne 30.6.2003. Z toho vyplývá, že klient banky (žalovaný č.2 a následně žalovaný č.1) byl oprávněn, nikoliv však povinen kontokorentní úvěr vyrovnat do nulového zůstatku již v období před 30.6.2003, nejpozději však dne 30.6.2006. Bance proto v tomto období nevznikl nárok na vymáhání nesplaceného zůstatku z kontokorentního úvěru, neboť pohledávka se dosud nestala splatnou. V důsledku této skutečnosti nebylo možno ke dni 23.5.2003 provést jednostranný zápočet splatné pohledávky žalovaného č.1 proti nesplacené pohledávce banky. Na straně banky proto nadále existovala pohledávka z kontokorentního úvěru, jež se stala podkladem pro poskytnutí "dalšího úvěru" dle dohody stran v čl.II s následkem vzniku předpokladů pro vyplnění blankosměnky s oprávněním uplatnit směnečný nárok. Na straně žalovaného č.1 zůstala pohledávka ve výši 101.303,20 USD s právem ji uplatnit v konkursním řízení vůči Union bance, a.s. v likvidaci.

Jelikož jiné námítky nebyly žalovaným č.1 uplatněny, postupoval soud dle § 175 odst.4 o.s.ř. a ponechal vydaný směnečný platební rozkaz v plném rozsahu v platnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení o námitkách je odůvodněn § 142 odst.1 o.s.ř. v rozsahu přiznaných 2 paušálních částek po Kč 75,- za účast na dvou jednáních, v rozsahu náhrady ztráty času ve výši Kč 1.600,- a v rozsahu náhrady cestovného za použití osobního vozidla na trase Ostrava - Praha a zpět dle specifikace uvedené v protokolaci z jednání ve výši Kč 11.228,- (Kč 5.614,- za jednu cestu), to vše zvýšené o 19% DPH, t.j. celkem Kč 15.443,80.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 10.dubna 2006

Za správnost:
Šmídová

UDr. Radim Novotný, v.r.
samosoudce